

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUNDSS FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

35. AARG.

30. Marts 1919.

Nr. 6.

Den nordslesvigske Kvindeforening.

Vi vil gerne efterkomme Opfordringen fra Kv. og Sf. til at skrive lidt om, „Den Nordslesvigske Kvindeforening“. Tanken gaar da først til hende, Begynderen og Sjælen i det hele, Fru *Anne Marie Callø*, f. Hansen, gift med Jansper Callø, med hvem hun stiftede et godt dansk Bondehjem i Erlev ved Haderslev.

Naar man nu vil samle Gangen i Arbejdet, og sysler med Fru Callø's efterladte Papirer, mærker man med Glæde det varme Hjertelag og den utrættelige Energi, som har skabt og baaret Kvindeforeningen.

Den 31. Novbr. 1892 stiftedes Skoleforeningen, fordi Modersmaalet var fuldstændig trængt ud af Skolen, naar undtages en Smule fattig Religionsundervisning; 600 Folkeskoler ramtes, og en Snes Tusinde Børn kom til at trælle under det fremmede Sprog. Skoleforeningens Formaal har som bekendt været at hjælpe sønderjyske Børn til danske Høj- og Efterskoler. Aar 1907 skrev Fru Callø i de sønderjyske Blade:

„Til Nordslesvigske Kvinder!

Fra mange Sider har det Spørgsmaal trængt sig frem, hvorfor saa faa af vore Smaafolks Børn kommer paa de danske Efterskoler. Sikkert er der mange af dem, som gerne vilde have deres Børn paa Skole, hvis ikke økonomiske Vanskeligheder stillede sig i Vejen. Selv om de faar Friplads, koster det altid noget; der skal lidt mere Tøj til, og saa Sengen — hvor er den Arbejderfamilie med flere Børn, som kan undvære en Seng til Efterskolen? Her er der et velsignet Arbejde for os Kvinder at gøre ved

at hjælpe Smaafolks Børn til at komme paa Efterskole, ved at sørge for, at de har ordentlig Tøj, saa de ikke altid skal føle, at de er Fattigmandsbørn. Hjælp dem ogsaa med Seng. Vi véd jo, hvor nødvendigt det er, at vore Børn kommer paa Efterskolen,

og Arbejdernes Børn trænger nok allermest; i et Hjem, hvor man arbejder for fremmede de seks Dage om Ugen, og maaske for sig selv den syvende, kan der ikke blive megen Tid til at hjælpe Børnene med deres Dansk....

Et Ophold paa Efterskolen kan drage Højskolen efter sig, ogsaa dertil maa der kunne ydes Hjælp. Nu vil vi haabe, at denne Plan maa blive til Virkelighed og møde varme Hjerter og villige Hænder rundt om i vore mange gode Hjem, og at Vorherre dertil vil lægge sin Velsignelse. Kom ogsaa I med ind i Arbejdet, I unge Piger, som selv har været paa danske Skoler og véd, hvad godt I dér har modtaget.“

Samme Aar indbød Marie Callø til et Møde paa Folkehjem, hvor man enedes om at begynde et Ar-

bejde med hende som Sekretær og Leder og Fru *Junggren* af Aabenraa som Kasserer.

Tanken slog hurtig Rod i Befolkningen. Arbejdet optoges i 64 Sogne.

„I disse Sogne,“ skriver Fru Callø i sine Optegnelser, „er der af danske nordslesvigske Kvinder foruden Sengetøj og Linned skænket 1898 M. 95 Pf., hvoraf 29 Børn er blevet hjulpet med Seng, Tøj, Rejsepenge, Penge til Bøger o. s. v., mere eller mindre

Anne Marie Callø.